

SERMAYE ŞİRKETLERİNİN ALDIKLARI KREDİLERİ BAŞKA ŞİRKETLERE KULLANDIRMASININ, KATMA DEĞER VERGİSİ KARŞISINDA DURUMU

Hayrettin TURAN

Hesap Uzmanı

I- GENEL BİLGİ :

Ekonomik gelişmeyle birlikte günümüz Türkiye'sinde büyüyen ve yeni kurulan şirketlerin öz sermayelerinin yetersizliği ve vergisel açıdan yabancı kaynakların daha avantajlı olması nedeniyle banka kredileri, şirketlerin finansman ihtiyaçlarını temin etmede en önemli kaynak haline gelmiştir. Banka kredilerinin yaygın olarak kullanılmasıyla birlikte kredi temini ve kullanımına ilişkin bir takım farklı uygulamalarla karşılaşılmaya başlanılmıştır. Günümüzde en çok görülen ve karşılaşılan uygulamalar,

- Bankacılık işleriyle uğraşmayan şirketin kendi adına aldığı banka kredisini aynı holding bünyesinde yer alan başka bir şirkete kısmen veya tamamen kullandırması.

- Ya da kredi limitleri dolmuş yada kredibilitesi yeterli olmayan şirketlere, kendi limitleri dolu olmayan ve kredibilitesi uygun şirketlerin bu avantajlarını kullanarak kendi adlarına temin ettikleri kredileri kısmen veya tamamen aktarmaları.

şeklinde sıralayabiliriz.

Günümüzde temin edilen kredilerin başka şirketlere kullandırılması uygulaması birtakım zorunluluklardan doğmuştur. Çünkü mevcut sistem içerisinde işletmeler yetersiz öz sermayeleri ile belirledikleri amaçları gerçekleştiremeyince doğal olarak yabancı kaynak arayışına yönelmişlerdir. Yeni kurulan şirketler, küçük ve orta çaplı şirketler, faaliyetleri mevsimlik olan şirketler ile karlılığı genel ortalamadan düşük olan şirketler kısa vadede işletme sermayesini karşılamak ve belirli dönem varlıkları öncelikle stokların ve /veya müşterilerinden olan alacaklarını finanse etmek için kısa vadeli banka kredilerine ihtiyaç duymaktadırlar. Ayrıca Sermaye şirketlerinin sabit sermaye yatırımlarını finanse etmek, mevcut sabit kıymetlerin ekonomik değerlerini arttırıcı esaslı bakım onarım giderlerini ve yenilemelerini karşılamak net işletme sermayesini arttırmak, mevcut bir borcun ödenmesini sağlamak ve iştirakte bulunmak ya da bir işletmeyi aktif ve pasifiyle satın almak için şirketler orta vadeli banka kredilerine ihtiyaç duymaktadırlar ⁽¹⁾. Değişik amaçlarla ihtiyaç duyulan banka kredilerini her zaman için temin etmek kolay olamamaktadır. Çünkü bankalar şirketlerin kredi taleplerini değişik kriterlere göre değerlendirmekte ve yapılan değerlendirmeler sonucunda olumlu yada olumsuz görüş belirtmektedirler. Şirketlerin kredi taleplerinin bankalarca reddedilmesinin bir çok nedeni olup bunları şöyle sıralayabiliriz; ⁽²⁾

1- Kredi Talep Edenlerle İlgili Ret Nedenleri

2- Bankanın Kredi Politikasına İlişkin Ret Nedenleri

3- Bankalar Yasasına İlişkin Ret Nedenleri.

1- Kredi Talep Edenlerle İlgili Ret Nedenleri :

a- Şirketin likidite durumunun borç ödemeye elverişli bulunmaması.

b- Şirketin öz sermayesinin yetersiz, borç/öz sermaye oranının aşırı derecede yüksek oluşu ve fiktif işlemlerle firmanın kârlı ve öz sermayenin yüksek gösterilmesi.

c- Şirketin geçmiş yıllar faaliyet sonuçlarının yetersiz veya başarısız görülmesi.

d- Şirketin gelecek dönemlerde yaratacağı fonların krediyi geri ödemedede yetersiz kalması olasılığının yüksek oluşu.

e- Şirketçe gösterilecek kredi güvencesinin istenen tutar veya nitelikte olmayışı, gibi sebepleri sıralayabiliriz

2- Bankanın Kredi Politikasına İlişkin Ret Nedenleri :

a- İstenilen kredinin, bankanın vermeyi planladığı kredi türlerinden olmayışı.

b- Şirketin faaliyette bulunduğu işkolunun bankanın kredi verdiği sektörlerle dahil bulunmayışı, diğer bir deyişle bankanın uzmanlaştığı alanların dışında kalan bir sektörden kredi talebinin gelmiş olması,

c- Kredi talebeden şirketin diğer bankacılık hizmetleri açısından bankanın müşterisi olmayışı,

d- Bankanın kredi talebinin geldiği sektör veya kredi türü ile ilgili kredi limitlerinin dolu olması.

e- Bankanın, krediyi gerektiğinde Merkez Bankasından mobilize etme olanağına sahip olmayışı. Merkez Bankası, reeskont ve avans için belirli koşullar aramaktadır. Bu koşullara sahip olmayan kredileri, Merkez Bankasından mobilize etme olanağı bulunmamaktadır.

f- Talep edilen kredi tutarının çok az veya çok yüksek oluşu gibi sebepleri çoğaltabiliriz,

3- Bankacılık Yasasına İlişkin Ret Nedenleri :

Bankacılık faaliyetini düzenleyen mevzuat, dolaylı veya dolaysız şekilde de olsa bazı kredi taleplerinin geri çevrilmesini zorunlu kılabilir.

Bankalar Yasası, bir gerçek veya tüzel kişiye verilebilecek kredi limitlerini belirlediği gibi, bazı tür kredilerin verilmesini (örneğin taşınmaz mal ticareti için kredi) yasaklamakta ve kabul edilebilecek güvenceler konusunda sınırlamalar getirilebilmektedir. Ayrıca Merkez Bankası, selektif (seçici) kredi kontrolleri yaparak, bazı sektörlerle verilecek kredilere tavanlar koymaktadır. Dolayısı ile bankalar yasaınca getirilmiş bulunan sınırlamalar ve yasaklamalar nedeniyle şirketlerin kredi talepleri reddedilmektedir.

II- KREDİ KULLANDIRMA İŞLEMİ BİR FİNANSMAN HİZMETİDİR :

Krediye ihtiyaç duyan şirketlerin yukarıda saydığımız sebeplerden dolayı kredi talebinin reddedilmesi durumunda, ihtiyaç duyduğu finansmanı, nasıl temin edebilecektir. Bu durumda şirketler eğer grup şirketleri ise aynı gruba bağlı ve kredi talepleri reddedilmeyecek başka bir grup şirketi tarafından temin edilen kredinin tamamını veya büyük bir kısmını kendileri kullanarak, grup şirketi değilse ortaklık ve bağlılık ilişkisi olmayan başka bir şirketin temin ettiği krediyi kısmen veya tamamen kullanarak finansman ihtiyaçlarını karşılayacaklardır. Ancak şirketler tarafından yapılan bu işlemler vergi kanunları açısından kendilerine bir takım mükellefiyetler getirdiklerinin de farkında değillerdir.

Çünkü şirketlerin söz konusu kredi kullandırma işlemleri belirli şartlar altında K.V.K.'nu çerçevesinde örtülü kazanç dağıtımına konu olabilmekte, belirli şartlarda K.D.V.K'nu çerçevesinde hizmet olarak kabul edilmektedir.

Şirketler kredileri kullandırırken bir bedel talep etmemesi ve kullandırdıkları Türk lirası ve dövizli kredilere ilişkin tahakkuk eden faiz, komisyon ve kur farklarını aynen yansıtması nedeniyle K.V.K.'nu çerçevesinde örtülü kazanç dağıtımına konu edilmemesi gerekmektedir. Ancak şirketin kendi adına temin ettiği krediyi başka bir şirkete kullandırılması karşılığında bir menfaat sağlamadığı iddia edilse dahi, aşağıda açıklayacağımız nedenden dolayı bir finansman hizmetinin sunulduğunun kabulü gerekmektedir.

Zira krediyi alan ve bankaya karşı taahhüt altına giren ile bu krediyi kullananlar farklıdır ⁽³⁾. Bu nedenle;

İlk olarak, krediyi bankadan alan şirket, krediyi kullanan şirketin elinde olmayan bazı imkan ve avantajları kullanarak krediyi elde etmiştir.

Dolayısıyla kredi ihtiyacı olup ta; likiditesinin borç ödemeye elverişli olmaması, öz sermayenin ya da gösterilecek güvencenin yetersiz olması ve kredi limitlerinin dolu olması gibi nedeniyle temin edemediği krediyi, kredi limitleri dolu olmayan, karlılığı yüksek, öz sermayesi yeterli, kredibilitesi yüksek başka bir şirket tarafından temin edilerek kendi kullanımlarına sunulması bir finansman hizmeti sunulmuştur.

İkinci olarak, krediyi alan şirketin sahip olduğu imkan ve avantajları kullandırması yanında, alınan ve başka bir şirkete kullandırılan krediler konusunda ortaya olumsuz sayabileceğimiz (kredinin ödenmemesi ya da zamanında ödenmesi gibi) durumların çıkması halinde krediyi alan şirket kredi verenlere karşı sorumlu olacak ve bu olumsuzlukların müeyyidelerine hukuken muhatap tutulacaktır. Dolayısıyla krediyi bankalardan alan şirket bir risk üstlenerek aldığı krediyi başka bir şirkete aktarmakta ve bir finansman hizmeti sunmaktadır.

a- Yasal Açıklamalar :

K.D.V.K.'nun 1/1. maddesinde "Ticari, sınai, zirai faaliyet ve serbest meslek faaliyetleri çerçevesinde yapılan teslim ve hizmetler" in Katma Değer Vergisine tabi olduğu belirtilmektedir. Ancak şirketçe alınan kredilerin başka bir şirkete kullandırılması bir finansman hizmeti olup, sunulun bu hizmette banka ve sigorta muameleleri vergisine tabi olmadığından, kullandırılan Türk lirası ve dövizli kredilere ilişkin şirkete aktarılan kur farkı, faiz ve komisyonların katma değer vergisine tabi olması gerekmektedir. Yani söz konusu işlemlerin dekont ile belgelendirilmesi mümkün olmayıp fatura düzenlenmesi gerekmektedir.

Yukarıda yaptığımız açıklamalar paralelinde, Katma Değer Vergisi açısından hizmetin ne anlama geldiğinin belirlenmesi , tanımlanması gerekmektedir.

Katma Değer Vergisi Kanunu'nun 4. maddesinde, hizmetin genel bir tanımı yapılmıştır. Ayrıca hizmetin gerçekleşme şekilleri geniş bir biçimde sayılmıştır. Bu çerçevede hizmet işleri genel bir tarz da Katma Değer Vergisi'nin kapsamına alınmış olmaktadır.

Katma Değer Vergisi Kanunu hizmeti şu şekilde tanımlamaktadır.

"Hizmet, teslim ve teslim sayılan haller ile mal ithalatı dışında kalan işlemlerdir.

Bu işlemler bir şeyi yapmak, işlemek, meydana getirmek, imal etmek, onarmak, temizlemek, muhafaza etmek, hazırlama, değerlendirmek, kiralamak, bir şeyi yapmamayı taahhüt etmek gibi şekillerde gerçekleşir.”

Hizmetin kanunda bu şekilde tanımlanması, Katma Değer Vergisi açısından hizmete çok geniş bir boyut kazandırmaktadır. Tanıma göre, mal satışı dışında kalan bütün ticari, sınai, zirai faaliyetler ve serbest meslek faaliyetleri hizmet sayılmaktadır. Ayrıca tanıma göre Türkiye dışında yaptırılan ve mal ithalatı dışında kalan bütün işler hizmettir.

Ayrıca kanunda hizmet için verilen örneklerin bitiminde”.....gibi şekillerde gerçekleşebilir.” diyerek hizmet olarak kabul edilebilecek örneklerin arttırılabileceği ve hizmet olarak verilecek örneklerin sınırını teslim ve teslim sayılan haller ile mal ithalatı ile çizilebileceği ifade edilmek istenmiştir. Bu nedenle kanunda hizmet olarak sayılanları yapmadık demekle hiçbir zaman şirketler K.D.V.’den kaçınamazlar. Çünkü kanundaki “gibi” edatı kullanılmak suretiyle örneklerin çoğaltılabileceği belirtilmiştir. Mesela;

- Otel, lokanta, kreş, okul, sağlık tesisi ve benzeri yerlerin işletilmesi.
- Her türlü komisyon ve tavassut işleri,
- Serbest meslek faaliyeti tanımına giren işlemler,
- Taşımacılık faaliyeti,
- Gayrimaddi hakların kiralanması veya satışı,
- Ciro primleri,
- Finansman temini şeklinde hizmetler,
- Haberleşme hizmetleri,
- Talih oyunları tertiplenmesi, sportif gösteriler ve sahne gösterilerin icrası,
- Holdinglerce merkezi olarak yürütülen hizmet bedellerinin payları oranında bağlı şirketlere tevzi edilmesi, ⁽⁴⁾
- Borçlar kanunundaki istifade ve kullanma hakkı veren adi kira, hasılat kirası, karz akitleri. Konusu emek olan istisna, neşir; vekalet, tellallık, vekalet olmadan iş görmek akitleri, havale mezuniyeti bir şeyin muhafazasına ilişkin olan vedia, ardiye, otelciye tevdi akitleri. Bir şeyin yapılmamasını öngören rekabet yasağı akdi. ⁽⁵⁾

ve benzeri işlemlerin Türkiye’de ticari, sınai, zirai ve serbest meslek faaliyetleri çerçevesinde yapılmasında kanunda açık bir istisna hükmü yoksa Katma Değer Vergisi hesaplanmasına konu edilebilecektir.

Esas itibarıyla Banka ve bankerler gibi kurum ve kişiler tarafından yapılan kredi verme ve temin etme işlemleri bir finansman hizmeti olarak KDV’ye tabidir. Ancak KDV kanunu, diğer istisnaların düzenlendiği 17/4. maddesinin (e) bendi ile banka ve sigorta muameleleri vergisi kapsamına giren işlemleri ile sigorta acente ve üreticilerinin sigorta muamelelerine ilişkin işlemlerin KDV’den istisna edilmiştir. KDV kanunu ile madde metninde de anlaşıldığı üzere banka, banker ve sigorta şirketleri dışında her kim tarafından yapılırsa yapılsın her türlü kredi verme ve finansman temin etme işlemleri

KDV'ye tabidir. Dolayısıyla finansman temini şeklinde sunulan kredilere ilişkin oluşan faiz ve komisyonların KDV'ye tabi olması gerekmektedir. Çünkü Kurumlar Vergisi Kanununun 33 sıra no.lu tebliğinde holdinglerin bağlı şirketlere hizmet verdikleri ve bu hizmetleri fatura kesmek suretiyle bağlı şirketlere aktarabilecekleri kabul edildikten sonra hizmet türleri ve bunların faturada gösterilme biçiminin belirlenmesi yapılmıştır. İlgili tebliğde holding şirketler tarafından bağlı şirketlere hangi hizmetlerin sunulacağı isim isim sayılmış olup bunlardan biri de "finansman teminidir". Tebliğde finansman temininden ne anlaşılması gerektiği konusunda bir açıklama olmadığından bunun kendi öz kaynaklarından temin ettiği paraları veya bankalardan aldığı kredileri bağlı şirketlere kullandırması olarak anlamak gerekmektedir. Aynı tebliğde holding tarafından verilen bu tür hizmetlerin bağlı şirketlerce gider yazılabilmesi için,

- Hizmetin mutlaka verilmiş olması,
- Kesilen faturada hizmet türünün ayrıntılı olarak belirtilmesi,
- Tek faturada birden fazla hizmet bedelinin yer alması halinde ise her hizmet bedelinin ayrı ayrı gösterilmesi istenmiştir.

Tebliğden de anlaşıldığı üzere holding bağlı şirketlerine finansman temin etmişse bu finansman teminine ilişkin faiz ve komisyonların fatura yoluyla aktarması gerekecektir.

K.D.V.K'u belge düzenine geçmeyi otokontrol yöntemiyle sağlayan (nihai tüketici hariç bir tarafın hasılatıyken diğer bir tarafın indirimi olması nedeniyle menfaatleri çatıştıran) bir vergidir. Yani harcamalar bir belgeye bağlanarak vergilendirildiğinden belge ve kayıt düzeninin yerleşmesine de yardımcı olmaktadır. Kredi temin eden şirketin hesaplanan KDV'si krediyi kullanan şirkette indirim KDV'si olduğundan ve birbirlerini nötrlediği ve hazine nihai olarak bir zarara uğratılmadığından, temin edilen Türk lirası ve dövizli kredilere ilişkin oluşan kur farkı, faiz ve komisyonları faturayla aktarmanın hiçbir gerekçesi yoktur şeklindeki bir savunmaya iştirak etmek mümkün değildir. Her şeyden önce Hazinesin nihai olarak zararı olmasa da zaman bakımından zararı ve kaybı vardır. Çünkü;

- Şirketin hasılatı düşük.
- Gider ve maliyetleri çok yüksekse

krediyi kullanan şirketin, finansman teminine ilişkin olarak adına düzenlenen faturalardaki KDV'sini indirim konusu yapması mümkün olmayacak ve devir KDV olarak diğer dönemlere ve yıllara intikal edecektir.

Kısacası finansman temini veya kullandırılması işlemi bir hizmet olup, KDV'ye tabidir. K.D.V.'ye tabi olan bu hizmetin şirketler tarafından faturayla krediyi kullanan şirketlere aktarılması gerekmektedir.

b- Finansman Hizmetlerinde Matrah :

Şirket aldığı kredileri kısmen veya tamamen başka bir şirketçe kullandırılması durumunda bir finansman hizmeti sunmuştur. Sunulan bu finansman hizmetinin matrahı ne olacaktır. Şirket sunduğu finansman hizmeti karşılığı tahakkuk eden kur farkı, faiz ve komisyonlar sunulan finansman hizmetinin matrahını teşkil edecektir.

K.D.V.K.'nun 24/1-c maddesi "vade farkı, fiyat farkı, faiz, prim gibi çeşitli gelirler ile servis ve benzeri adlar altında sağlanan her türlü menfaat, hizmet ve değerler" in matraha dahil olacağını hüküm altına almıştır. Maddedeki gibi edatıyla matraha dahil edilecek unsurlarında çoğaltılabileceği ifade

edilmiştir. Dolayısıyla kur farklarının da matraha dahil bir unsur olarak ve faizin karşılığını teşkil eden bir bedel olarak düşünülmesi gerekmektedir. Bu durumda kullanılan kredilere ilişkin olarak tahakkuk eden faiz, komisyon ve kur farklarını faturayla krediyi kullanan şirkete aktarılması ve genel oranda K.D.V.'ne tabi tutulması gerekmektedir.

c- Danıştay'ın Konuya İlişkin Yaklaşımı :

Danıştay, verdiği kararların tümünde alınan kredilerin başka bir şirkete kısmen veya tamamen kullandırılma işlemini bir finansman hizmeti olarak kabul etmemiş ve K.D.V.'ye tabi tutulmayacağını belirtmiştir. Danıştay'a intikal edilip sonucu bağlanan davaların özetleri aşağıda yer almaktadır. (6), (7)

- "Bankadan alınan kredinin başka bir firmaya kullandırılması finansman hizmeti değildir." Danıştay Yedinci Daire, 13.11.1989 tarih ve Esas No: 1989/2547, karar No: 1989/2526 sayılı kararı.

- "Holdinge dahil olan şirketlerde, kredi olarak kullanılması amacıyla hatır senedi imzalayan şirketin ve kendi adına açılan kredileri de bu şirketlere kullandıran mükellef şirketin, finansman hizmeti yapmış sayılması söz konusu olamaz." Danıştay Yedinci Daire, 21.2.1994 tarih ve Esas No: 1993/2387, Karar No: 1994/781 sayılı kararı.

- "Bankalardan alınan kredinin iş ilişkisi olan şirkete verilmesi finansman temini niteliğinde olmadığından, bu işlem K.D.V.'ne tabi değildir." Danıştay Onbirinci Daire, 24.4.1995 tarih ve esas No:1995/1378, Karar No: 1995/1231 sayılı kararı.

- "Aynı holdinge bağlı şirketlerin birinin lehine hesaplanan faiz diğer şirketin giderini teşkil edeceğinden, kurumlar vergisinin artan oranlı bir vergi olmaması nedeniyle örtülü kazançtan sön edilemeyeceğinden , KDV'den de söz edilemez." Danıştay Onbirinci Daire 27.4.1995 tarih ve Esas No: 1995/648, Karar No: 1995/1309 sayılı kararı.

- "Bankacılık işlemleriyle uğraşmayan bir şirketin kendi adına aldığı banka kredisini aynı holding bünyesinde yer alan başka bir şirkete kullandırması, ticari, sınai, zirai faaliyet ile serbest meslek faaliyeti kapsamında değerlendirilerek finansman temini hizmeti olarak kabul edilerek Katma Değer Vergisine tabi tutulamaz." Danıştay Onbirinci Daire, 5.2.1998 tarih ve Esas No: 1997/420, Karar No: 1998/331 tarihli kararı.

Danıştay'ın değişik tarihlerde vermiş olduğu kararların tümünde kredi kullandırma işleminin neden finansman hizmeti olarak kabul edilemeyeceğine ilişkin yeterli bir açıklamayla karşılaşılmamıştır. Çünkü kararların tümünde

- Kredi kullandırma işleminin ticari, sınai, zirai ve serbest meslek faaliyetleri çerçevesinden bir finansman hizmeti olmadığı (finansman hizmetinden neler anlaşılması gerektiği, neden finansman hizmeti olmadığına ilişkin yasal düzenlemelere girilmeden)

- Holding şirketlerinde kullanılan kredilere ilişkin olarak tahakkuk eden faizlerin birinin geliri, diğerinin de gideri olacağından ve kurumlar vergisinde artan oranlı bir vergi olmadığından bir vergi ziyayı doğmayacağı gerekçesine dayandırılmıştır.

Ancak kredi temin eden şirketin esas faaliyetinden dolayı zararının doğması, krediyi kullanan şirketin karlı olmaları durumundan kurumlar vergisi yönünden zaman bakımından hazinenin bir kaybı olacağı ve K.D.V. yönünde ise krediyi kullanan firmanın devir KDV'si olması durumunda faturayla kendisine aktarılan finansman hizmetine ilişkin indirim KDV'yi indiremeyeceği ve KDV açısından zaman bakımından yine hazinenin zarara uğratıldığı gerçeğini göz ardı etmektedir.

d) Konuya İlişkin Olarak İdarenin Görüşü :

Bu konuya ilişkin olarak gelir idaresi fazla bir görüş bildirmemiştir. Ancak vermiş olduğu bir kaç muktezada kredi kullandırma işlemini bir finansman hizmeti olarak kabul edilmesi ve KDV'ye tabi tutulması gerektiğini bildirmiştir. Konuya ilişkin olarak verilmiş olan mukteza örnekleri aşağıdadır.

- "Ayrı tüzel kişiliğine sahip şirketlerin faiz karşılığı birbirlerine kredi vermesi veya birinin bankadan aldığı krediyi diğer şirkete vermesi işlemleri, devamlı yapılıyorsa banka ve sigorta muameleleri vergisine, devamlı yapılmıyorsa finansman hizmeti olarak KDV'ye tabi tutulması gerekir." Maliye Bakanlığı 13.12.1994 tarih ve 81791 sayılı muktezası. ⁽⁶⁾

- "Holding Şirketlerin, bağlı şirketlerine karşı yaptıkları finansman hizmetleri vergiye tabidir.

Holding şirketlerin öz kaynaklarından veya kendi kullandıkları banka kredilerinden,bağlı şirketlerine kredi verme işlemi, finansman hizmeti niteliğinde olduğundan, Katma Değer Vergisi Kanununun 1/1. maddesi hükmü uyarınca vergiye tabi bulunmaktadır.

Ancak söz konusu işlemin banka ve sigorta muameleleri kapsamına girmesi halinde, anılan kanunun 17/4-e maddesi uyarınca vergiden müstesna olacağı şüphesizdir.

Holding şirketlerin, öz kaynaklarından veya kullandıkları banka kredilerinden, bağlı şirketlerine kredi vermeleri, bir finansman hizmeti olduğuna ve banka ve sigorta muameleleri vergisine tabi bulunmadığı cihetle, bu krediler dolayısıyla aldıkları faizlere katma değer vergisi uygulamaları gerekir.

Öte yandan söz konusu işlemlerin dekont ile belgelendirilmesi mümkün olmayıp fatura düzenlenmesi gerekmektedir. " ⁽⁷⁾

III- SONUÇ :

Sermaye şirketlerinin banka ve özel finans kurumlarından temin etmiş olduğu kredileri ortaklık ve bağlılık ilişkisi olsun veya olmasın başka şirketlerin kullanımına sunulması bir finansman hizmeti olup (Mali İdarede aynı görüştedir.) Katma değer vergisine tabi olması gerekmektedir. Ancak Danıştay'a intikal eden davaların idare aleyhine sonuçlanması nedeniyle mali idarenin bu konuya ilişkin olarak bazı düzenlemeler yapması zorunlu hale gelmiştir. Bu hususa ilişkin olarak kredi kullandırma işlemin finansman hizmeti olduğunu belirten bir tebliğin sorunu çözeceği kanaatindeyim.

YARARLANILAN KAYNAKLAR :

(1) Dr. Öztin AKGÜÇ, Finansman yönetimi, Avcıol Matbaası, 1989 İstanbul 5.Baskı

(2) Dr. Öztin AKGÜÇ, Kredi Taleplerin Değerlendirilmesi, Avcıol Matbaası, 1993 İstanbul Genişletilmiş 5.Baskı Sf. 250,251

(3) Metin Kaynak, "Banka Kredilerinin Başkalarına Kullanılması Sorunu" Vergi Dünyası, Sayı 203, Sf.17

(4) Mehmet MAÇ, Katma Değer Vergisi Uygulaması, Denet Yayıncılık, 1998 İstanbul, 4.Baskı Sf. 4.2

(5) A.Aykon DOĞAN, Açıklamalı Katma Değer Vergisi Kanunu ve Uygulama Muktezalari, Feryal Matbaacılık, 1988 ,Sf.70

(6) Şükrü KIZILOĞLU, Danıştay Kararları ve Özelgeler II, III, ve IV ciltler.

(7) Danıştay Kararları; Maliye ve Sigorta Yayınları.

(8) A.Aykon DOĞAN, a.g.e, Sf.32